

Український футбол

ПОСТОВОГО ПІСНИЧИМ БАНК
АВАЛЬ

Ціна вільна

видання газети

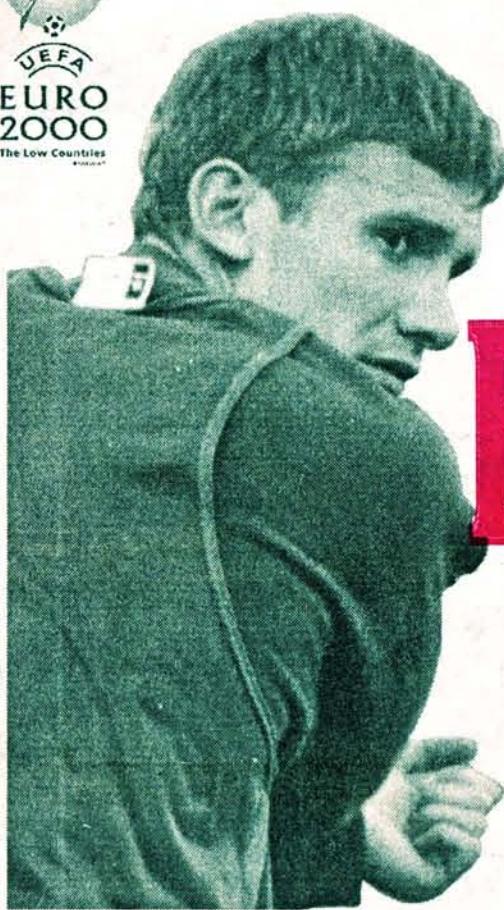

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Сьогодні. Київ. НСК "Олімпійський". 19.00. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Україна – Франція

ДВОХ ВИСТАЧИТЬ, АНДРЮ!

Відлік часу до матчу з чемпіонами світу вже пішов на години. Футбольне життя України зупинилося в очікуванні суперподії, що має виняткове значення для нас усіх. Розмови лише про неї...

Тим часом події розгортаються. У четвер українська збірна провела відкрите тренування, на якому був присутній Прем'єр-міністр держави Валерій Пустовойтенко. Він цікавився ходом підготовки до матчу, готовністю гравців, серед яких, до речі, був і Ген-

надій Мороз, який напередодні зазнав невеличкої травми.

Не було серед тих, хто тренувався, Віталія Косовського. Як повідомили пресі, футболіст отруївся й лікується на базі. У п'ятницю ми зателефонували Віталію й дізналися, що його здоров'я вже в нормі й футболіст брав участь у вечірньому тренуванні.

Отже, всі здорові й готові до бою, і це головне. Ми знаємо, що буде важко, але віримо, що все буде добре. У нас чудова команда, яка здатна пе-

ремогти. Нехай лише удача буде з нами!

* * *

Учора ввечері у київському аеропорту "Бориспіль" приземлився літак із збріною Франції на борту. Прибуло 22 гравці. Усі здорові і перебувають у чудовій формі, лише Богоссан травмований. Незважаючи на пошкодження, він також прибув до столиці України підтримати товаришів по команді. Місце Богоссяна в складі збірної зайняв гравець іспанської "Барселони"

Фредерик Дею. Напередодні вильоту наш суперник провів останнє тренування. Наставники команди задоволені рівнем підготовки підопічних. І тренери, і гравці французької національної збірної оптимістично налаштовані на поединок. Суперник впевнений у перемозі. Тож маємо нагоду засмутити пихатих французів.

Див. 2 стор.

Вітаємо!

ГРИГОРІЙ СУРКІС. ПОЛУДЕНЬ ВІКУ

СЬОГОДНІ НАРОДНОМУ ДЕПУТАТОВІ УКРАЇНИ, ПОЧЕСНОМУ ПРЕЗИДЕНТУ АТ "ФК "ДИНАМО" (КИЇВ)", ПРЕЗИДЕНТОВІ ПФЛ Г. М. СУРКІСУ ВИПОВНЮЄТЬСЯ П'ЯТДЕСЯТ РОКІВ

ДОРОГИЙ ГРИГОРІЮ МИХАЙЛОВИЧУ!

З нагоди Вашого 50-річчя прийміть наші щирі вітання та побажання міцного здоров'я, особистого щастя, творчого натхнення.

Ваш багатограничний талант виявився в різних сферах діяльності. У нас же — людей, що завжди поєднали своє життя з найпопулярнішою грою людства, особливо гордістю і повагу викликає Ваш величезний внесок у розвиток як динамівського, так і всього українського футболу, до літопису якого Ви назавжди і по праву вписали своє ім'я.

Адже саме Вам і Вашим

однодумцям футбольна Україна вдачна за реанімацію команди київського "Динамо" — гордості молодої незалежної держави, за створення ПФЛ, президентом якої Ви обрані.

Ми вдячні долі за те, що вона подарувала нам можливість працювати з Вами, дорогий Григорію Михайловичу, — справжнім патріотом країни, професіоналом найвищого рівня.

Віримо, що Ваш організаційний талант, втілений у промовисті перемоги динамівського та українського футболу,

довгі роки примножуватиме славу нашій держави.

Головний тренер ФК "Динамо" (Київ)

Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ, капітан команди "Динамо" (Київ)

Олександр ГОЛОВКО, колектив АТ "ФК "Динамо" (Київ)"

До привітань приєднуються Федерація футболу України, ПФЛ України, редакція газети "Український футбол".

Див. 3 стор.

Сенсація

МАРКЕВИЧ
ОЧОЛІТЬ "ВІДЗЕВ"?

Либонь, немає нині приємнішої речі для запорізького вболівальника, ніж турнірна таблиця українського чемпіонату, де "Металург" йде другим. І, певно, немає такої людини, яка не пов'язувала б успіхи команди з ім'ям Мирона Богдановича. Тому остання новина, згідно з якою Мирон Богданович може очолити польський "Відзев", приголомшила. Та чи відповідає вона дійсності? Це ми вирішимо дізнатися безпосередньо в Мирона МАРКЕВИЧА.

— Мироне Богдановичу, чи було запрошення од "Відзея"?

— Так. Представники польського клубу вийшли на мене й запропонували очолити команду.

— Якою є ваша відповідь?

— Я поки що не хотів би коментувати ситуацію, оскільки переговори лише в початковій фазі. До того ж, у мене джентльменська угода з керівництвом "Металурга", згідно з якою до осені я працюю в Запоріжжі.

— Чи є можливість продовжен-

ня вашої роботи в "Металурзі"?

— Так. Цей варіант також не виключається.

— Існують чутки, що ви маєте запрошення з інших українських клубів...

— Так, але я не хотів би називати клуби, які зверталися до мене. Доки це лише розмови.

— Коли ж ситуація має з'ясуватися остаточно?

— Гадаю, через місяць усе визначиться. Розмову вів Дмитро КОРОТКОВ.

Подія

АНАТОЛІЙ АЗARENКОВ — ГОЛОВНИЙ ТРЕНЕР "ЧОРНОМОРЦЯ"

Минулого середи в одеського "Чорноморця" з'явився новий керманич. Ним став 60-річний Анатолій Азаренков, який у шістдесят роках захищав кольори цієї команди, а в 1977 і 1978 роках працював у ній тренером з виховної роботи. Крім "Чорноморця", в наставницькій кар'єрі Азаренкова було ще п'ять клубів — криворізький "Кривбас", николаївський "Суднобудівник", никопольський "Колос", дніпропетровський "Дніпро" та тираспольський "Тилігул". Чимало років працював він в арабських країнах. Із 1986-го по 1990-й — тренував національну збірну Сирії. 1992 року очолював збірну Оману, в 1993-1997-х — тренував молодіжну збірну Кувейту, а 1998 року працював у одному з катарських клубів. У березні минулого року Анатолій Азаренков повернувся в Україну, через півроку отримав запрошення з "Чорноморця".

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

НЕХАЙ ЗАПЛАЧЕ "МАРСЕЛЬЗА"!

ЧЕМПІОНАТ ЄВРОПИ. ВІДБІРКОВИЙ ТУРНІР. УКРАЇНА – ФРАНЦІЯ. ПРОЛОГ

Андрієві Гусину є задля кого старатися.

Олег Лужний (праворуч) на тренуванні працює "за двох".

Останні пастапови Роже Лемера Франкові Лебсфу.

Зинедін Зідан нині в чудовій формі.

Над чим замислився Вільтор?

Павард Ніколя Анелька.

Шанси в матчі обговорюють Джоркасф, Зідан і Десам.

3 перших уст **Марсель ДЕСАЙІ:**

"РОСІЯНИ НАС ДОБРЕ ПРОВЧИЛИ. У КІЄВІ ТАКОГО НЕ БУДЕ"

Марсель є стрижневим оборонцем французької збірної не один рік. Підстраховує партнерів середньої лінії під час оборони своїх воріт, виступає ініціатором багатьох атак. Нині стoper "Челсі" перебуває в непоганій формі, що довів контрольний поєдинок команди Лемера в Белфасті.

— Зустріч з північноірландцями не може формувати враження про нинішній потенціал нашої збірної, — заперечує Десайі. — Ми випробували різні тактичні варіації, найліпших з яких дотримуватимемось у матчах континентальної першості.

— Чи вважаєш, що поєдинок у Києві є українською збірною стане для вас вирішальним?

— Безумовно. Невдача, радше за все, залишила нас з бортом чемпіонату Європи. Розраховувати, що конкуренти втратимуть очки в завершальних матчах, безглуздо. Але налаштовані ми оптимістично. Українські футболісти нині не таки потужні, як минулой осені. Знаємо, що в рідних стінах команда Сабо діє з особливим натхненням. Однак маємо досвід перемог над амбіційними гостями і, впевнений, з чистою відміною із ситуації.

— Побоюєтесь Шевченка?

— Не акцентував би на ньому уваги. Той же Ребров не менш небезпечний. Втім, за свою кар'єру маю в добрку чимало "приборканіх" особистостей.

Найголовніше — не пропустити, а

— Раніше ти грав за "Олімпік". Ніколи не шкодував, що присвятити багато часу цьому клубові?

— Ще до Марселя виступав у "Нанті" — доволі посередній команді. Тому перехід до Марселя здавався мені фантастичною подією — там усе вражало: від імен до клубної атмосфери. Довелося за три місяці пройти період адаптації.

— Ти говорив, що хочеш відновити знання англійської мови, бо плачуєш після завершення футбольної кар'єри оселитися в Гані. Це справді так?

— Більшу частину свого життя я провів у Франції, п'ять років віддав Італії, тому й не дивно, що рідну мову трохи підзабув. Було б непогано мені й дітям повернутися до Гани, ознайомитися з нашим "корінням", культурою цієї дивовижної країни. Але до моїх планів не входить повертення до Гани назавжди.

— Кілька місяців тому сказав, що терпіти не можеш англійської кухні. Твоя думка й досі не змінилася?

— Щодо цього — нізащо!

За матеріалами зарубіжних

агентств підготувала Юлія СЕМЕНЕНКО.

ГРУПА 8

КЕННЕДІ ВИВОДИТЬ ІРЛАНДЦІВ У ЛІДЕРИ

Ірландія — Югославія — 2:1 (0:0).

1 вересня. Дублін. 31400 глядачів.

Суддя: П. Колліна (Італія).

Ірландія: Келлі, Ірвін (Кар, 66), Стантон, Брін, Кенінгем, Рой Кін (Карлович, 69), Кілбейн, Кінселла, Куїн (Каскаріно, 80), Роббі Кін, Кеннеді.

Югославія: Коцич, Комленович, Боліч, Говедаріца, Джукіч, Д. Станкович, Надь (Ковачевич, 76), Міятович, Милошевич, Савичевич (Друлович, 56), Михайлович (Садежич, 69).

Голи: Роббі Кін (54), Д. Станкович (66), Кеннеді (69).

Перша половина матчу майже нічим не запам'яталася. Суперники в основному вели боротьбу за центр поля, однак великий відсоток браку, насамперед, у передачах не давав змоги командам організовувати конструктивні дії в атаці. Основні ж події розгорнулися в другій сороках'ятирічниці.

На 54-й хвилині господарям вдалася чудова комбінація. Ірвін зробив передачу з правого флангу в напрямку карного майданчика. Куїн пропустив м'яч на Роббі Кіна і "десятка" ірландців невідпорно пробив по воротах — 1:0. За кілька хвилин Куїн ледь не перевикинув шкірну кулю за Коцича, але голкіпер югославів в останню мить перевів м'яч на кутовий.

Попереду ірландці були лише кілька хвилін. Міятович чудовим пасом знайшов Станковича, а той головою спрямував м'яч у дальній кут воріт — 1:1. Утім, у господарів бажання виграти було більшим, аніж у гостей, вони продовжували шукати своє счастья біля воріт Коцича. І знайшли. На 69-й хвилині Марк Кеннеді наважився на удар метрів з 25-ти. М'яч влетів під саміньку поперечину — 2:1.

Обігравши команду Вуядина Божкова, ірландці піднялися на вершину турнірної таблиці групи. Принагідно сказати, що збірна господарів зробила в цей день чудовий подарунок ветерану команди Тоні Каскаріно, який відзначив своє 37-річчя.

Анатолій МАРТИНЕНКО.
СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	V	H	N	P	M	O
1. ІРЛАНДІЯ	5	4	0	1	10-2	12	
2. Хорватія	6	3	2	1	10-7	11	
3. Югославія	5	3	1	1	9-3	10	
4. Македонія	5	2	1	2	9-6	7	
5. Мальта	7	0	0	7	4-24	0	

Середня результативність турніру: 3,00 м'яча за гру.

Середня відвідуваність турніру: 18286 глядачів на гру.

Найкращі бомбардири: Мілотович (Югославія), Шукнер (усі — Хорватія), Міятович, Надь (обидва — Югославія), Кін (Ірландія), Бозинов, Сакір (обидва — Македонія) — по 2 м'ячі.

Наступні матчі: 4 вересня: Хорватія — Ірландія, Югославія — Македонія.

ДЕСА. Початок вересня. Падає перспектив яблука. Оксамитовий сезон... У сім'ї Суркісів — Михайла Давидовича та Рими Яківни народився син. Назвали Григорієм. Коли йому виповнилося вісім років, сім'я з Одеси перейхала до столиці і оселилася на Нивках. Тоді часто казали, що коли хоч раз побуваєш в Одесі, ту мить запам'ятаєш на все життя. Нічого не зміnilося — ганяні м'яча можна не лише на Дерибасівській, а й на Нивках. Що він і робив. Правда, кінцевого результату не вийшло і футboldistom Григорій Суркіс не став. Під час одного вулічного поєдинку травмувався. І батько сказав: "Йди вчитися. А до футболу встигнеш повернутися". Хто б тоді міг передбачити, що слова Михайла Давидовича стануть пророчими, що його син, який плакав од радості, коли перемагало "Динамо" і ще більше ридав, коли його "Динамо" програвало, за кілька десятиліть буде президентом київського суперклубу...

Літо. Іюнь 1993 рік. Дозрівали яблука... "Динамо" — гордість і слава всієї України — поступово, повільно, але впевнено наближалося до краху. У це не вірювало, це не вкладалося в жодні рамки. Пізніше Григорій Михайлович скаже, що не любить термін "революція", що йому, як законослухняному громадянинові, цей вислів нагадує далеко не країні зразки людської діяльності. Краще вже еволюція, поступовий розвиток. Що ж, усе правильно. Але про яку еволюцію можна говорити, коли ще крок — і далі прірва.

Як і треба було чекати, першими не витримали нерви у футboldistiv. Їх підтримали тренери. І закрутілося... До клубного керма прийшов Григорій Суркіс, на якого були зведені погляди чи не кожного динамівця. Григорій Михайлович і до того допомагав "Динамо": очолюване ним підприємство "Славутич" спонсорувало клуб.

Фінансове становище клубу стабілізувалося. Ось тут варто заглянути трішки раніше за скепотне літо 93 року. Як друзки мозаїки, розвалювалася інфра-

структурна зbroю в кваліфікації. Ось вона, довгоочікувана та вистраждана Ліга чемпіонів, у якій ми вже не повинні бути лише статистами. Та й група не найсильніша, хоча суперників слабких на цьому етапі вже, либонь, і бути не може. Перший із них — грецький "Панатінайкос". У показовому за інтригою та драматизмом поєдинку кияни вирвали спредливу й заслужену перемогу — 1:0. Для радості був ще один привід — динамівці постали збалансованим, боєздатним і солідним колективом. Однак... Ейфорія та радісті тривали недовго — всього кілька годин. Чорною звіткою Україну застало знецінка повідомлення про те, що "Динамо" знімають з турніру і відлучають од єврокубкових

ногого спрямування, діагностичної служби, масажні, басейні, солярії, тренажерні.

І знову — "комунізм в окремо взятій команді". І знову — захоплено-заздрісні погляди. Однак тепер не тільки вітчизняних конкурентів, а й високих європейських гостей. Комплекс відвідали і представники керівництва УЄФА, їх боси італійських грандів. І в обох випадках — лише схвалні емоції.

МРІЯ про повернення до "Динамо" Лобановського у Суркіса виникала давно, чи не одразу після того, як він став президентом клубу. Однак з "Динамо" працювали інші тренери, а Лобановський за тридев'ять земель-морів учив футболу арабів... Їхня

постійно наголошував, що прийшов не на порожнє місце, що перед ним плідно працювали тренери, а він лише намагається рухатися в правильному руслі.

І чемпіонат, і національний Кубок знову здобуті. Та хіба цим уже здивувши виагливих киян? Усі, звичайно, з нетерпінням і якоюсь тривогою очікували осені і суперника в єврокваліфікації. Дочекалися. Знову данці. Але цього разу — чи не найсильніший їхній представник останнього десятиліття — "Брондбю". Суперники захищалися в коментарях і погрозах, динамівці просто чекали зустрічі. І результат, і гра перевершили всі сподівання — блискуча перемога з рахунком 4:2! Після матчу наставник "Брондбю" сказав, що

Критика "Динамо" досягла апогею. Суркіс задав цілком резонне і справедливе питання: "А яке право має хтось чогось вимагати від "Динамо"? Хіба ми маємо такі умови, як "Ювентус" або "Мілан"?" Лобановський також запитує: "Завдяки чому чи кому ми мусили виграти?"

Розуміємо, згодні, ствердо ківаемо... Однак, десь у душі сковалося щось і каже, що можемо, адже 1986 року змогли? Подальше навряд чи варто знову (вже вкторе) описувати та переказувати. На межі характеру та волі знову продемонстрували отетерій Европі, хто ми і що можемо, вміємо.

І знову чвертьфінал Ліги чемпіонів. І знову він летить на жеребкування. І передбачає суперника — мадридський "Реал". Вийшло — як на замовлення: саме королівський клуб має схрестити "збрюю" з "Динамо". Дуже боялися аналогії з "Ювентусом". Особливо посилися голоси "провідців" після першого, виїзного поєдинку, в якому було оте "туринське" 1:1. Після першого тайму матчу-відповіді здавалося, що минулорічна драма повториться. Однак, як з'ясувалося, у поразок також є чому вчинитися. Особливо тим, хто вміє це робити. Торік кияни намагалися на рівних гратах з італійцями. Не вийшло. Цього разу в них вистачило мужності і глузду віддати ініціативу суперникові і зіграти на контрактах. Браво! Молодець, Шевченко! Молодці, динамівці! Наелектризовані київські небо розірвали спалахи святкового феєрверку. Чи не вперше за останні роки. Це було й свято президента, і його перемога...

Лобановський хотів у суперники "Байєн". Суркіс "привіз" саме мюнхенців. Четверте пришестя "танкової колони з Баварії" виявилося не таким вдалим, як два перших. Однак, напевно, ще ніколи ми ("Динамо", тобто) не були так близько до здобуття Кубка чемпіонів. Самі не повірили, що зможемо... Та годі згадувати, хоча й

ГРИГОРІЙ СУРКІС. ПОЛУДЕНЬ ВІКУ

змагань узагалі. Що те означало — пам'ятає, напевно, кожен. Пригадую пригнічений голос телеведучого, який, здавалося, ще не усвідомив усю глибину та гіркоту ситуації.

Робота і повсякденні клопоти трохи притлумили біль від того загальнодержавного демаршу. Він розумів, що лише новими перемогами та досягненнями можна повернути і втрачений авторитет, і колишню славу. Настала чергова європейська осінь, до якої підійшли з новими надіями та сподіваннями.

Той рік Суркіс підніс ще кілька прикрайних несподіванок. Найперша і найголовніша — Віктор Леоненко. Григорій Михайлович вірив у цього футboldista, в його талант і майстерність. Але Леоненка осотали байдужість, ігрове піжонство. Примхлива футбольна доля ніколи не прощає цього. Суркіс неодноразово стверджував, що з тих гравців, яких йому довелося знати, ще никто не загубив свого таланту, як Віктор.

Але жорсткий час вимагає нових кумирів, нових лідерів. А команда — нових футboldistiv. Невдовзі замість Леоненка знайшовся новий творець, нова легенда — "святе" місце зайняв інший. Однак мова не про це. Суркіс надовго пов'язував свою долю з футboldistами не лише конкретними угодами, а й осо-бистими, людськими стосунками. Гравці для нього — як діти, а "Динамо" — одна-єдина родина. Не знаючи підтексту, можна зробити на-голос на звичності чи банальності висловленого. Я ж лише проілюструю слова конкретними справами: настав після того, як Леоненка позбуває місце в "основі" клубу і опинився без роботи, він регулярно отримував зарплату в "Динамо".

Суркіс не звик кидати напризволяще своїх людей. Показовий приклад з Євгеном Похлебасівим, талановитим гравцем, який після тяжкої хвороби змущений був залишити футбол, ставши інвалідом. Але в нього — чинний контракт з "Динамо" до 2000 року. І я певен — угоду буде продовжено... Матері Владислава Вашука необхідна була операція за кордоном, у Німеччині. Звичайно, всі витрати взяли на себе клуб. І це не декларація — по-іншому вони просто не вміють. Чи не можуть.

Промовистим прикладом активної діяльності Суркіса та його однодумців стало будівництво спортивної бази в Конча-Заслі. Киянам потрібен був новий сучасний комплекс, без якого на-важд чи доречно сподіватися на ефективну підготовку висококласних футboldistiv. Спочатку проектна вартість усієї споруди оцінювалася в 20 мільйонів доларів. Однак, на процесі будівництва виникали нові нюанси, нові об'єкти. У підсумку вартість будівлі, що має загальну площину понад 10 тисяч квадратних метрів, становить близько 27 мільйонів доларів США. Левову частку цих коштів — понад 10 мільйонів доларів — витрачено на оснащення найновішим імпортним обладнанням реабілітаційного та лікувального призначення. Забезпечення тренувального процесу ґрунтуються на можливості почергового використання чотирьох полів, двоє з яких обладнано системою підігріву. Для теоретичних занять відведено універсальну конференц-залу на 60 місць. Загальна місткість комплексу дає змогу одночасно прийняти до 100 осіб. Особлива увага приділена відновлювально-реабілітаційному комплексу, що має приміщення й обладнання фізіотерапевтичного, механотерапевтич-

ного зустріч-знакомства відбулася 1994 року, коли Валерій Васильович приїхав до Києва у відпустку з Об'єднаних Арабських Еміратів. Було те на стадіоні "Динамо" за присутності засновників клубу. Лобановському запропонували очолити "Динамо". Однак ця пропозиція була, скоріш за все, розрахована на перспективу. У Лобановського попереду було ще два довгих роки контрактних зобов'язань. Та й не така він людина, щоб одразу згодитися, не маючи достатньої інформації про стан справ. Отже, поговорили й роз'їхались. На якийсь час з'язок між ними перервався — особистий, хоча обе були в "курсі" подій у обох таборах. Потім Валерій Васильович знову приїхав до Києва. І знову відбулася розмова з Григоріем Михайловичем. Правда, цього разу — вічна: вони немов придивлялись один до одного. Після цього — телефонні дзвінки, обмін думками та інформацією. Лобановський і в Кувейті мав нагоду переглядати поєдинки за участю динамівців, заочно познайомився з кожним футboldistом і його можливостями. Та цього разу, і надалі мова про повернення не велася. До 1996 року — терміну закінчення чинності контракту з кувейтською футбольною федерацією. 1996 року вони зустрілися знову. Крім Валерія Васильовича та Григорія Михайловича, присутнім був і віце-президент "Динамо" Ігор Суркіс. Цього разу розмова була більш конкретною: домовилися, що Лобановський з 15 листопада приймає колектив. Мова велася не про розподіл контракту, а про створення босездатної та конкурентоспроможної команди. Терміни не обговорювалися.

Звичайно ж, і Суркіс, і Лобановський серйозно ризикували. Ні, не авторитетом, який у обох настільки солідний, що й суперники прикроють навіть чи "підмочать" його. Мова про інше. Для Григорія Михайловича запрошення такого фахівця мало стати чи не останньою коризною картою, можливістю, нарешті, сколихнути футбольну Європу. А для Лобановського, якому нічого нікому вже не треба доводити, це повернення стало випробуванням, перш за все, на психологічну міцність.

Ранією весною 1997 року на стадіоні "Динамо" в це промерзлому київському повіті тисячі "фанів" гучно вітали своїх улюблених, насамперед, Лобановського, з першою перемогою в сезоні: у товариському матчі красиво було "покладене на лопатки" московське "Торпедо". Від Лобановського чекали серіозних кадрових перестановок. Однак, на диво багатом динамівським симпатикам, Валерій Васильович не став кроїти "основу" біло-голубих, вивішав до її "обійм" лише Андрія Гусіна та давши ще один шанс "сіярам". А ще Васильович

якби в нього було багато грошей, то він купив би всю київську команду.

Перший поєдинок групового турніру випало грати в гостях з голландським чемпіоном. Андрій Шевченко став героям матчу, забивши вирішальний м'яч. Знову заговорили на повен голос і про тренерську мудрість. Ще б пак: п'ять ударів по воротах ПСВ, з них три — влучні.

ЗИМУ Суркіс сказав, здається, що всі так хотіли почути: київське "Динамо" націлилося на перемогу в Лізі чемпіонів. Це не була популярська заява — реальну силу киян побили й відчудли на собі провідні клуби Європи, а багато зарубіжних фахівців називали киян найсильнішим клубом континенту.

Як ми всі хотіли, щоб це справді сталося!

На жеребкування чвертьфінальних пар президент попелів особисто — звичка. Він став своєрідним талісманом удачі — за його присутності жеребкування повинне бути сприятливим. Але... напевно, із семи команд — вірогідних суперників — нам дістався найсильніший, найдосвідченіший. Одне слово, "Ювентус". Суперник не приховував задоволення — він уже до поєдинку торжествував. Тому й на домашню зустріч італійські тифози йти не кавалися: на їхню думку, все було зрозуміло. Однак динамівці спростували невітші прогнози. Нічия — 1:1 — перед домашнім поєдинком рівноцінна перемога. За два тижні в березневому Києві, який затянув дихання і чекав перемоги, Зідан з компанією повністю переграл динамівців. Фіаско? Ні, і тренер, і президент спокійні. Лобановський навіть сказав, що якби кияни перемогли, то це було б на користь розвитковіза гально-європейського футболу.

Втратив місце в "основі" Калітвінцев. Саме той Юрко, без якого київські "фани" останнім часом не уявляють "Динамо"... Роком раніше пішов Максимов. Отже, дві втрати в півобороні — "сонячному сплетінні" "Динамо". Так, це боляче — особливо для вболівальників, котрі керуються, насамперед, емоціями. Але таке життя (і в футболі також): сьогодні ти на коні, а завтра — знизив рівень майстерності чи відповідальності гри "лаву".

досі аж мурахи по шкірі та якісь слазми в горлі...

У міжсезоння він розпрощався з Лужниками і Шевченком. Як не прикро, та боляче, але від цього також нікуди не дінешся. Хіба можна заборонити футboldistам грати там, де їх хочеться? І знову — голова розуміє, та серце не хоче усвідомлювати. Хіба можна так раптово замінити двох стрижневих гравців "основи"? Якщо й не можна, то приймаймо. Підростає перспективна молодь, успішно працюють тренери-селекціонери (їх роботу ми вже встигли побачити, і оцінити). Зміна й заміна є. Інколи невідомо, де втрати, а де здобудеться. Є нарада побачити "Динамо" в новій іпостасі — як команду-зірку", а не як команду "зірок"...

...У нього часто запитують: а чому безідіно жити. Відповідь здається надто простою, але від того не менш значимою: він просто не зміг би залишити країну, батьків, друзів, клуб — усе та, ради чого живе й працює. Для цього є й інше слово — патріотизм

ПОВНОВОДИЙ «БОРИСФЕН»

КУБОК ДРУГОЇ ЛІГИ. 1/16 ФІНАЛУ. ПЕРШІ МАТЧІ. 1 ВЕРЕСНЯ — СЕРЕДА

Олександр ПЕТРОВ

з Дніпропетровська

«Дніпро-2» — «Кривбас-2» — 1:1

(1:0).

Стадіон "Метеор". 500 глядачів. 22

градуси.

Судді: І. Іщенко (Хмельницький) — 9:0, Л. Куб'як — 9, А. Якименко (обидва — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: В. П'яних (Донецьк).

Дніпропетровськ: Сальников, Пас-
ичніченко, Піненко, Микула, О. Бабич-к,
В. Бондарчук (Кондратович, 62), Назар-
енко (Гвоздаєв, 78), Ротань, Ю. Шев-
чук (Мінгальов, 84), А. Матвеєв, Рачіба.
Запасні: Галігузов, Синенко, Терещук,
Семенов. Тренер: **Петро Кутузов.**

Кривий Ріг: Долганський-к, О. Куп-
цов, Рудь, Соколенко, Чечер, Катков, Ва-
кар (Короткий, 46), Монахов, Сторожев
(Хитрий, 63), Яськов (Макеев, 68), Бой-
ченко. **Запасні:** Лазарчук, Чудак, Се-
меренко. Тренер: **Вадим Тищенко.**

Голи: Ротань (18), Купцов (73).
Попередження: Монахов (2), Рудь
(17), Ротань (28), Соколенко (68).

Либонь, лише на початку в кінці
першого тайму гості домували на полі,
розігруючи м'яч. Загалом дніпропет-
ровська команда виглядала краще. І
небезпечний момент біля воріт Дол-
ганського Матвеєв створив уже на 5-й
хвилині. Після його удару метрів з де-
сяти м'яч пролетів поруч зі стійкою
воріт. Після цього господарі впродовж
п'яти хвилин зуміли розіграти ще два
небезпечних моменти, але ні Бондар-
чук, ні Матвеєв не зуміли влучити в ціль
у вигідних ситуаціях. На 18-й хвилині
красень-м'яч зі штрафного метрів з 18-ти
забив Руслан Ротань. М'яч обігнув
стійку й точно влетів у дальній кут воріт.
У середині тайму дніпропетровці по-
вністю розібралися з ситуацією на полі.
Захопили територіальну перевагу, тому
роботи у голкіпера криворіжців по-
більшали. На 26-й хвилині, після розигра-
шу в карному майданчику короткої
"стінки", Назаренко, замість того, щоб
забивати, навіщо почав обводити во-
ротаря і в підсумку втратив м'яч. Не-
безпечно здалеку пробив Ротань, але
смугастий знову-таки не потрапив до
сітки.

Гості зірка намагалися в дві-три
передачі переходити від оборони в ата-
ку, але їх це не принесло ім бажаного
результату. Загалом, тайм пройшов у
рівній і нецікавій боротьбі, футbolісти
намагалися діяти самовіддано в єди-
ноборствах. Единий по-справжньому
головий момент біля воріт "Дніпра-2"
привіз до того, що Бабич і Піненко
грубо зіграли в штрафному проти піво-
боронця гостей Хітрова. Суддя зустрічі
показав на одинадцятиметрову познач-
ку й Купцов пробив сильно під попе-
речину. Господарі поля не зінтилися, а
продовжували атакувати. Було дві ре-
альних нагоди принести своїй команді
перемогу в Кондратовича, але його
підвелася техніка.

Віктор МУХА
з Чернігова
"Десна" — "Динамо-3" — 2:4
(1:1).
Стадіон ім. Гагаріна. 500 глядачів.
17 градусів.
Судді: Б. Потапчук — 8:3, С. Моро-
зов — 9, С. Цимбал (усі — Миколаїв)
— 9.

Делегат ФФУ: В. Губанов (Черка-
си).
Чернігів: Литвин, Сартанія, Іващенко — к (Попов, 26), Позняк, Шурхал (О. Олесьєнко, 46), Мацути, Ницький, Да-
нилевський, Кожем'янко, Бабор, Пи-
ліпейко. **Запасні:** Митько, Жориня, Па-
ляниця, Данилевський, Кисленко. Тренер:
Юрій Грузнов.

Київ: Михайлів, Лозинський (Ка-
рабікін, 59), Кутас, Русин — к, Скоба, Ше-
веляюхін, Лисицький, Черников, Целих (Пінчук, 56), А. Герасименко (Петровсь-
кий, 76), Д. Романенко. **Запасні:** Худ-
жанов, Бараненко, А. Хомін. Тренер:
Юрій Єськін.

Голи: Іващенко (2), Лисицький (17),
Пінчук (70, 83), Петровський (78), Пили-
пейко (80).
Попередження: Лозинський (56),
Бабор (58).

Вдало прилучившися до однієї з пер-
ших атак "Десни", її капітан Олег Іва-
щенко сильним і точним ударом із-за
меж карного майданчика вразив ціль.
Але не минуло й половини першого
тайму, як гості зрівняли рахунок. Ско-
риставшись тим, що деснянці неграмотно
вибудували "стінку", Віталій Лисиць-
кий зі штрафного спрямував м'яч у не-
захищений простір останнього рубежу
суперника. Голкіпер Віктор Литвин не
зреагував на цей "постріл", оскільки
був "закритий" своїми захисниками.
Втім, до перерви і одразу після неї
чернігівці могли знову вийти вперед,
проте і Руслан Попов, і Олександр Ба-
бор з близької відстані били поз вор-
ота. А ось кияни в другому таймі тричі
добивалися успіху. Лише на мить втра-
тивши пильність оборонець Олександр
Олесьєнко, однак динамівцю Дмитру

Пінчуку цього було досить, щоб про-
штовхнути м'яч у сітку. Потім, завершую-
чи елегантну комбінацію, не помилував-
ся на добиванні Володимир Петровсь-
кий. А після того, як чернігівці вдало
розіграли в карному майданчику супер-
ника, вільний Петро Пилипейко спромі-
гівся на невідповідний удар, остаточний
рахунок матчу встановив той же Пінчук.
Він, миттєво оцінивши ситуацію, надав
плямистому такої траекторії польоту, що
той, немов на парашуті, опустився у во-
рота.

Відтак можна говорити, що в цій парі
переможець двоєрундового поєдинку,
по суті, вже визначився. Оскільки гол,
забитий на чужому полі, в кубкових по-
єдинках рапсується за два, то через три
тижні у Києві деснянці властовуватиме
перемога лише з розгромним ра-
хунком. А шанс на це, коли об'єктивно
оцінювати реальне співвідношення
сил, у них не більші, ніж, скажімо, ймовірність того, що в столиці нинішньої
осені заціктувати каштані.

Igor ROMANOV
з Полтави
"Ворисла-2" — "Гірник-Спорт" —
0:3 (0:2).

Стадіон "Локомотив". 300 глядачів.
25 градусів.

Судді: Ю. Авдеєнко (Лу-
ганськ) — 8:1, М. Вовк (Охтирка) — 9, О. Шост (Луганськ) — 9.

Делегат ФФУ: О. Токаренко
(Миколаїв).

Полтава: Любченко, Береж-
ний (Супруненко, 63), Зипунни-
ков — к, Мазейко, Таран (Городчанин, 51), Саркис, Діндиков (Черкасов, 79), Сіренко, Мела-
щенко, Стасовський, Козій. **Запасні:** Круць, Федосєв, Олефір, Павлюченко. Тренер: **Іван
Шарій.**

Комсомольськ: Панфілов,
В. Коваленко (Ткаченко, 3), Кир-
пич — к, Безпальй, Сусик, Александров (Топор, 61), Ковалев, Симчук, Самара, В. Олійник (Звір, 68), Гребіньюк. **Запасні:** Кри-
кун, Слігченко, Сайтів, Поправко. Тренер: **Анатолій Ду-
манський.**

Голи: Олійник (13), Гребіньюк (35), Топор (64).

Попередження: Гребіньюк (17), Топор (76).

У грі були всі атрибути куб-
кових змагань: жорстка боротьба
за м'яч, безлітні зіткнення, красіві голи та прагнення обох коман-
д битися до останньої секунди матчу, незважаючи на ре-
зультат.

Диктор ще не встиг оголосити склади команд, а комо-
мольчанам вже довелося зробити ви-
мушенну заміну. Зазнав травми і зали-
шив поле оборонець гостей Валерій Ко-
валенко. Гра розпочалася у невисокому
темпі. І виглядала типово для коман-
д другої вітчизняної ліги. Суперни-
ки не затримували м'яч у центрі поля, а
намагалися швидше доставляти його
своїм нападникам, використовуючи зде-
більшого довгі передачі за спини оборо-
нців суперника. Іншим варіантом ата-
куючих дій обидві команди вибрали флангові атаки подальшими прости-
ралами чи навісами у карний майданчик.
Більшу користь від такої тактики отри-
мали гості. На 13-й хвилині саме після
атаки правим флангом Олійник зумів
приняти м'яч поблизу лівого кута во-
ротарського майданчика та зоріентуватися
в частоколі ніг оборонців полтавців.
Удар з п'яти метрів Любченко париру-
вав не зміг.

Після цього господарі перехопили ініціативу й мали кілька можливостей зірвіти рахунок. Двічі мав непогану
нагоду відзначитись Козій. А одного разу
капітан полтавців з лівого кута штрафного майданчика завдавав удару по воротах досвідченого Панфілова (до реї), коли-небудь зігравши з м'ячем.

Бориспіль: Оникієнко, Щегель, Д. Стоян, Кацур, Смалько, Дмитрук (Алах-
вердієв, 69), Бідненко, Литовчак (Рак, 64), Крохмаль (Оразгильдіев, 66), Кондратюк, Наконечний. **Запасні:** Новиков, Гончар. Тренер: **Сергій Морозов.**

Попередження: Берегуля (5), Наконечний (15), Мишко (50), Дмитрук (69).

Вилучення: Наконечний (19, друге
попередження).

Два м'ячі, які провели бориспільці в
першій дводцятитисячні, забезпечили позитивний для них підсумок матчу.
Крохмаль забив головою після подачі
кутового, а Наконечний влучно пробив
після флангової передачі. Однак радість
циого форварда була недовго — уже
за дві хвилини його було вилучено з
поля після другого попередження. Прин-
циповість у цьому епізоді проявив тала-
новитий одеський арбітр Віталій Году-
лан.

З пенальті Кацур на початку другої
половини зіблизив перегони. За грою
теж "Борисфен" значно перегравав
"Олімпію". Гості діяли мобільніше й
залишили добре враження. Взагалі борис-
пільська команда дозволила, що вона є
безперечним фаворитом групи "Б" другої
ліги.

Під завісу матчу у воротах Чебаткова,
якому тренери надали шанс проявити
себе в цьому матчі, опинились ще два
м'ячі. Спочатку Кондратюк скористався
неузгодженістю дій оборонця та голкі-
пера, а згодом високу індивідуальну май-
стерність продемонстрував Рак, він об-
іграв двох оборонців і влучно пробив.
"Борисфен" достроково виконав завдання
виходу в наступне коло змагань.

Цікаво, як зможе відповісти супер-
ником на це ініціативу. Відтепер
південноукраїнці сконцентрують увагу на
виступах у першості України; уже 6 ве-
ресня на них очікує екзамен у Херсоні.

Валерій ЗУБЕНКО

з Кременчука

"Кремінь" — "Адомс" — 2:1 (0:1).

Стадіон "Політехнік". 5500 глядачів.
22 градусів.

Судді: Г. Коваленко (Київ) — 7:3, С. Найденко (Суми) — 9, О. Попович (Кременчук) — 8.

Делегат ФФУ: А. Шейко (Кременчук).

Кремінь: Сиротін, Сичов, Стаків, Коз-
ленко, Гречаний, Ковальков, (Гусак, 15), Янковський-к, Съомка (Вознюк, 67), Ми-
куляк, Гулик, Р. Поліщук (Головатий, 46). **Запасні:** В. Олійник, Сахно, Завгородній,
Голкало. Тренер: **Семен Осиновський.**

"Адомс": Приходжий, Жарков (Туркін, 87), Красноперов, Блохін, Векленко (Свя-
тілкі, 72), Берун, Гаврилюк, Медведев,
Бояр-к, Касьян, Солніцін. **Запасні:** Хренко, Ковалевський, Кирпиков, Воз'янов. Тренер: **Сергій Свистун.**

Голи: Жарков (1), Головатий (46), Янковський (87).

Початок матчу був приголомшуючим
для "Кременя", вже на першій хвилині
Медведєв подав кутовий. Сиротін ніби
навпевнено вийшов на перехват, та м'яч втім не зумів і Жарков вперше встиг на до-
бивання — 1:0. "Кремінь" кинувся відігравати із самого початку за кілька хвилин міг зірвати ра-
хунок. Та Янковський головою послав м'яч поруч із штангою.

На 20-й хвилині Козленко метрів з 30-ти перевірив на міцність поперечину. "Адомс"
під натиском суперника змушений був перейти до оборони.

Перша хвилина другого тайму була приголомшуючим для "Кременя", вже на першій хвилині
Медведєв подав кутовий. Сиротін ніби
навпевнено вийшов на перехват, та штанга виричала.

На 57-й хвилині жарков відігравав
для "Адомса". Головатий покарає суперника за недбалість в обороні і зірвав рахунок.
Надалі матч проходив на зустрічних курсах. І коли вже здавалось, що "Адомс" здобуде більш сприятливу для себе
нічію, "Кремінь" зумів забити переможний м'яч. Гулик на-
вів м'яч з лі

Гра пішла на зустрічних курсах. Покуди вона була досить жорсткою. У "Поділля" активно діяв Будник. Після подачі одного з кутових у хрестовину поцілив Бойчишин. Миколаївці на 70-ті та 71-й хвилинах теж небезпечно атакували. Спочатку Луцік під гострим кутом ледь не поцілив у ворота; за хвилину Микола Дудич влучив у поперечину "пострілом" з кута карного майданника.

Кульмінація гри припала на 80-ту хвилину. Маковський, ледь перешовши середню лінію з лівого флангу атаки "Поділля", пристав м'яч по власній траєкторії на ворота гостей, з правого флангу набігав хтось з хмельничан. У цей час м'яч опустився за спину Дейнеки і потрапив у ворота. Гол! Щоправда, гравці й тренери "Цементника-Хорди" кинулись апелювати до рівненського асистента арбітра. Марно...

Після того, як вщухли події, Сергій Шебек вказав на центр — 3:2. Останні хвилини проходили у взаємних атаках. Хмельничанин Кострицький на 86-й хвилині пробив за лічені сантиметри над лівою хрестовиною. А за хвилину до кінця гри міколаївці з порушенням проти Будника забили третій м'яч у ворота "Поділля". Але за мить до цього пролунав суддівський свисток.

Отже, в підсумку — 3:2 на користь "Поділля", яке під керівництвом Богдана на Блавацького чотири гри виграло і одну зведло віничію. Погодтеся, результат, гідний поваги...

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Іллічівська

"Портовик" — "Титан" — 1:0 (1:0).

Стадіон "Портовик". 900 глядачів. 24 градусів.

Судді: В. Шевченко (Київська область) — 8,6, М. Даневич (Київ) — 9, А. Зверев (Бровари) — 9.

Делегат ФФУ: А. Норов (Миколаїв).

Іллічівськ: Каневський, Говера (Ілляшук, 72), Павлов, Шамота, Савельєв (Дубас, 46), **Бредис** (Тишленко, 55, Мойсеєнков, 90), Прудів, Федосеєв (Шкорупєв, 76), Гайдаржі, **Краснянський-к**, Кушнір (Петін, 54). **Запасний:** Сушков. Тренер: **Ігор Савельєв**.

Арміяnsьк: Завгородній, К. Король, Візавер, Висоцький, Черкай (Петроченко, 87), Ковальчук, Литвин, Столярчук, Сизов (Арбузов, 72), Кошелев (Пінчук, 69), **Борисенко-к**. **Запасний:** Паркадзе. Тренер: **Геннадій Титов**.

Гол: Бредис (3, з пенальті).

Попередження: Дубас (48).

З арміянським "Титаном" іллічівська команда зустрілася вже в друге за останній місяць. І знову, як і в матчі чемпіоната, перемога була на боці підопічних граючого тренера Ігоря Савельєва.

Рахунок у грі було відкрито вже на третьій хвилині. За порушення правила гостями у своєму майданчику досвідчений рефер Вадим Шевченко призначив пенальті, який чітко реалізував Олександр Бредис.

Решту часу команди провели в обопільних спробах змінити цифри на дерев'яному табло іллічівського стадіону. Більшу частину гри ініціативу володів "Портовик", однак і гості конструювали гострі комбінації, які змушували молодого голкіпера господарів Каневського демонструвати свою майстерність.

Утім, про все ладком. У перший половині матчу іллічівці чотири рази могли вразити ворота Завгороднього, однак удари тих же Бредиса, Краснянського, Кушніра та Федосеєва мети не дотягували. Як і не змогли забити м'яч арміянці Ковальчук та Борисенко. Останній з них, до речі, був однією з найпомітніших постатьей у складі "Титана".

Зрештою, це і не дивно, адже Анатолій Борисенко має неабиякий досвід виступів за команду гостей, а кілька років тому він пробувався навіть у вищоліговому маріупольському "Металурзі". Запам'ятався його удар на 33-й хвилині, коли м'яч пролетів над хрестовиною воріт "Портовика".

У другому таймі іллічівці продовжували шукати першо-лішою нагоди для взяття воріт "Титана". Капітан "Портовика" Олександр Краснянський, який цього вечора був "в ударі", на 56-й хвилині небезпечно пробив здалеку — м'яч пролетів поруч із стійкою. Він же міг відзначитись і в епізоді, який виник на 88-й хвилині: після вдалих дій Прудівуса на лівому фланзі Краснянський отримав передачу неподалік лінії штрафного майданчика і, просунувшись на кілька метрів вперед, сильно пробив під поперечину. Якби не відмінна гра кіпера гостей Завгороднього, рахунок у грі змінівся б.

На 62-й хвилині міг відзначитись й автор голу Бредис. Увірвавшись з м'ячем до площа воріт, він пробив з гострого кута по цілі, але знову воротар кримчан був "на чатах".

Гости провели кілька небезпечних контриплідів, під час яких могли відзначитись Ковальчук, Пінчук та Борисенко, однак рахунок жодного разу після їхніх пострілів так і не змінівся.

Валентин ФЕДОРЕНКО з Ромен

"Електрон" — "Арсенал" — 2:0 (0:0).

Стадіон "Електрон". 1000 глядачів. 21 градус.

Судді: В. Онуфер — 9, В. Югас — 9, В. Дуло (усі — Ужгород) — 9.

Делегат ФФУ: В. Безрук (Луганськ).

Ромни: Гуржій, Товкач (Брагинець, 46), Матюха, Крамаренко, Кулик, Зайнулін (Кліщенко, 85), Марусич, Ю. Шевчук (Налівайко, 46), І. Толстов, Шестаков-к, Стріляний. **Запасні:** Царицин, Долгожеєв, Дубров. Тренер: **Олександр Кашка**.

Харків: Кудимов (Столбовий, 38), Кмардін-к, Гук, Чирва, Кисіль, Маслов, Ємельянов (Ларін, 77), Г. Пилипенко, Савенко, В. Григоров (Черевань, 52), Мартинюк. **Запасні:** Тарусин, Князєв, Субота, Величко. Тренер: **Валентин Крячко**.

Голи: Шестаков (48, з пенальті), Толстов (9, з пенальті).

Попередження: Крамаренко (81), Савенко (15), Ємельянов (73).

Павло ПИЛИПЧУК з Комарного

"Газовик" — "Динамо" — 1:0 (0:1).

Стадіон "Газовик". 800 глядачів. 16 градусів.

Судді: А. Куцев — 8,5, О. Шаміч — 9, Г. Тернавський (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: Б. Карп'як (Львів).

Комарне: Гайдук, Марків, Приведа, Дячок, Кулаєв (Кисіль, 46), Шуга, Телятник — к, Кравець, **Швед**, Козак (Вільгутський, 46), Лалаєв (Климко, 46). **Запасні:** Курмило, Сидорко, Твертичев, Купецький. Тренер: **Юрій Дубровний**.

Львів: Крашевський, **Горецький**, Войтюк, Романишин — к, Доморадов, А. Лопушинський (Мацько, 59), В. Сидоренко, Федюк (Гнатів, 46), Валенський (Войтович, 65), Кудимов, Мізагала. **Запасні:** Парпур, Сидельник, Вовчко, Сюрепа. Тренер: **Андрій Чих**.

Голи: Валенський (44), Швед (85, з пенальті).

Попередження: Горецький (66).

"Газовик" і "Динамо" вперше зустрілися в офіційному матчі, який пройшов у цікавій та безкомпромісній боротьбі. У першому таймі, в основному, гра проходила на середині поля, тому небезпечних моментів біля обох воріт майже не виникало. І, здавалося, що команди підуть на перерву, не забивши м'ячів, але іншої думки були динамівці і наприкінці тайму Романишин зробив відмінну передачу Валенському, який залишив за спину двох оборонців, на паузі поклав на землю воротаря комарнинців і спокійно спрямував м'яч у стіку.

Друга половина матчу пройшла за переваги "Газовика", особливо гостроти в нападі додав Климко, який вийшов на заміну замість досвідченого, але малоактивного в цьому матчі Козака. На 54-й хвилині найкращий бомбардир Швед мав слушну нагоду, щоб зрівняти рахунок у матчі, але з близької відстані не влучив у ворота. За хвилину вже міг відзначитись Климко — обіграв двох оборонців і завдав удару з-за меж штрафного майданчика, але "шкіряна куля" пролетіла по ручі із стійкою воріт. Після цього ще два моменти для взяття воріт втратив Швед. Спочатку його удару бракувало влучності, а потім він винішов віча-на-віч з воротарем "Динамо", але забарився з ударам і оборонці вибили м'яч на кутовий. І все ж господарі поля зуміли зрівняти рахунок у матчі, після того, як Вільгутський у штрафному майданчику звалив на газон динамівського воротаря. Однадцятиметровий реалізував Швед — 1:1.

ПІСЛЯМОВА

Юрій ДУБРОВНИЙ, головний тренер "Газовика":

— Матч був важким і обидві команди провели його на хорошому рівні. У другому таймі нам трохи не пощастило, адже якби були точнішими при завершальних атаках Климко та Швед, рахунок міг би бути на нашу користі.

Андрій Чих, головний тренер "Динамо":

— Наши підопічні вдало зіграли в першому таймі, а ось у другому трохи підсили. І як наслідок господарі зрівняли рахунок у матчі. Вважаю, що нічийний результат по грі.

Олександр КРУПІЦА

з Херсоном

"Кристал" — "Віктор" — 4:1 (2:1).

Стадіон "Кристал". 500 глядачів. Ясно. 30 градусів.

Судді: В. Дердо (Іллічівськ) — 9, О. Кислюк — 9, О. Євстратов (обидва — Одеса) — 9.

Делегат ФФУ: Я. Кравець (Одеса).

Херсон: Литвиненко, Ананічев, Соболь, Коляда, Кисіль (Шарабура, 75), Петров, Сноворій, Малченко (Чопик, 88), Богомол, Любінський-к, **Берізка** (Смирнов, 69). **Запасні:** Борисенко, Журавленко, Кучерявий, Аверков. Тренер: **Сергій Шевченко**.

Запоріжжя: Капустін, Ветров, Кабаченко-к (Кривий, 46), Іванов, Онищенко (Кизим, 33), Резанов, Кривобок (Поляк, 67), Лобко, **Бабійчук**, Гловацик. **Запасний:** Підмогильний. Тренер: **Володимир Кочегаров**.

Голи: Соболь (26), Любінський (28), Берізка (54, 63), Бабійчук (77).

Херсонці значно переважали своїх молодших опонентів, про що засвідчують і рахунок. Уже в першому таймі м'яч міг побутувати в воротах "Віктора" разів 6. Але вдало діяло у воротах Капустін. Однак на 26-й хвилині він не зміг нічого відняти після того, як Любінський кинув у прорив Соболя. Останній був точним. Ще через дві хвилини вже сам Любінський, увірвавшись у штрафний майданчик гостей, сильно і влучно ударив по воротах. У подальшому могли відзначитися Богомол, Сноворій та інші, однак херсонцям забракло точності. Після відпочинку характер гри не змінився. На полі домінували господарі і на 54-й та 63-й хвилинах Берізка спочатку добив м'яч, що відскочив од воротаря запоріжчан, а потім відгукнувся на "постріл" Ананічева. Коли здавалося, що рахунок уже не зміниться, з цим не погодився форвард Бабійчук. Він просунувся з центра поля у почесному ескорти захисників "Кристала" і поставив останню краплку в цьому матчі.

Сергій ГАБРІЄЛОВ

з Куп'янська

"Оскіл" — "Металіст-2" — 0:1 (0:0).

Стадіон "Оскіл". 1000 глядачів. 25 градусів.

Судді: В. Куцев — 8,2, О. Журба (обидва — Донецьк) — 9, О. Кравченко (Макіївка) — 9.

Делегат ФФУ: В. Рибаков (Дніпропетровськ).

Куп'янськ: Виськоватов, Рудаков,

гри господарі дівчі могли зрівняти рахунок, але, на жаль, цього дня не потрапило найкращому бомбардирові групи "В" другої ліги Русланові Табачуну.

Віктор МОРОЗ

із Бородянки

"Система-Борекс" — "Ригонда"

— 1:1 (0:1).

Стадіон "Система-Борекс". 750 глядачів. 20 градусів.

Судді: С. Дзюба — 8,4, Ю. Власенко — 9, В. Парадіков (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: Г. Савчук (Київ).

Бородянка: Філіппенко, Сиденко (Ю. Колесник, 46), Піск

Гра в особах ОЛЕГ РАК, БОРИСФЕНІВЕЦЬ ІЗ ЛОЗІРОК

Одним з лідерів друголігового "Борисфена" є вправний бомбардир Олег Рак. Йому 24 роки, народився й виріс у Києві, грав за "Оболонь" — здається, достатньо інформації, що обмежитися висновком: досвідчений професіонал. Але з ясувалося, що шлях Олегів у неаматорському футболі тільки починається і єдиною школою для столичного хлопця були... змагання на призи клубу "Шкіряний м'яч" у славному полтавському селі Лозірка. Це я — про результативність футбольної селекції в Україні...

— Олеже, за відносно короткий час ти вже забив понад тридцять м'ячів у другій лізі. Либонь, можна вести мову про стрілецькі здібності?

— Радше, про допомогу партнерів. Мені на них щастлив, особливо в "Борисфені". Без Роми Литовчака, Руслана Бідоніса і інших я не став бы найкращим бомбардиром команди минулого сезону. Футбол — гра колективна, ця я усвідмів що з часів "Шкіряного м'яча". Досі з теплотою згадую хлопців із села Лозірка, що на Полтавщині. З Олександром Бутом, Валерієм Пурденком, Вадимом Скрипкою, Василем Пріймаком та іншими створили велими добру команду, одну з найсильніших у Оржицько-Миргородському районі.

— А в Києві тебе, виходить, проглевали?

— Батьки щоліта вивозили мене на свою малу батьківщину, там і захопився футболовим. А в Києві навчання весь час забирало, не до гри було. Та й дитячі тренери особливо не наполягали.

— Ти й зараз учишся, здається?

— Так, у політехнічному. Вельми вдачний заступників декана зварювального факультету Віталієв Петровичу Бойку й усім викладачам за розуміння підтримку, бо поєднувати навчання з активним заняттям спортом нелегко.

— А що кому завдаєш майбутнім фахом?

— Мамі, Наталі Іванівні. Це вона наполягала: вчись, окрім футболу треба й іншу професію освоїти. Мама працює інженером на заводі "Півден", і хоча колись не дуже вітало мої захоплення грою, тепер рада, що синові вдалося в розумних межах поєднати футбол і навчання.

— Як вдалося досягти цього?

— Коли поступав у політехнічний, навіть

гадки такої не мав. Але на секційному занятті примітив мене В'ячеслав Сергійович Кривенець й запросив у вузівську збірну, а потім порекомендував тренерам "Оболоні". Станіслав Гончаренко взяв на збори в Гребінки, поставив у склад. І хоча грав я нечасто, в основному виходив на заміну, то спогади про ту "Оболонь" залишилися найкращі. Проте на другому курсі довелося стояти робити вибір — я за наполегливим порадою мами обрав навчання. І ніколи не шкодував. Однак, футбол уже не полишив, іздив у Гребінки, виступав за тамтешню команду в чемпіонаті Полтавщини. Потім знову була "Оболонь", уже Павло Неверов забрав у клуб, але знову повторилася історія з навчаннями...

— І все-таки футбол уявяє своє?

Що цікавенького?

ЧЕТВЕРО З КАПІТАНСЬКОЮ ПОВ'ЯЗКОЮ

Рідкісний випадок трапився в друголіговому матчі "Борисфен" — "Кривбас-2". Одразу четверо бориспільців зводили капітанську пов'язку, інформує кореспондент "УФ" Валерій ВАЛЕРКО. Більшу частину ігрового часу вів уперед партнєр Олег Рак. Коли він залішив поле, функції капітана почав виконувати Василь Качур. Після чергової заміни пов'язка перейшла до Олександра Гончара, а вже від нього — до Дениса Стояна, вісімнадцятирічного гравця юнацької збірної країни.

— Кто поступав у політехнічний, навіть

старші курси, трохи легше стало в навчанні. Та й "Борисфен" кликав, а це команда з особливим іменем.

— Як тобі в Борисфені?

— На первому тренуванні хвилювався, ніби на державному іспиті. Сергій Юрійович Морозов заспокоїв: "Усе гаразд, ти зможеш". А в команді мені подобається: колектив дружній, задання високі, тренер — справжній професіонал. Цікаво й тренується, і грать. Либонь, ліпше Морозова ніхто так тонко футбольне мистецтво не розуміє.

— Команда, бачу, вже має своїх уболівальників...

— Ще й яких! Буває, черга за автографами стойті. Бориспіль ожив завдяки "Борисфену".

— А своїх симпатиків маєш?

— Батько замодала змагався в чемпіонаті Полтавщини, навіть проти ветеранів "Динамо" — Сабо, Колотова й Рудакова — довелось грати в Лозірках. Нині Віталій Васильович працює в акціонерному товаристві "Лагода" й не пропускає жодного домашнього матчу "Борисфена". А ще дружина Наташа з тримісячним Дмитром моїй найпілкішій уболівальниці. Вона працює медсестрою в госпіталі МВС, а познайомив нас... футбол. Їхав я електричкою з чергового матчу в Гребінках і запримітив. Минулорічного серпня одружилися.

— Хочеч, аби син став футболістом?

— Хочу, щоб ріс здоровим і щадливим, а з іншим сам визначиться.

— Кумирів у футболі маєш?

— Однозначно — Блохін і "Динамо". Надто — з поверненням Лобановського. Неодмінно переглядаю матчі за участю нашого чемпіона. З "Реалом" і "Байєрном" хлопці здорово грали. Інша має якісь зустрічі — турнірний фінал Евроліги. "Манчестер Юнайтед" здивив раз довів, що значить у футболі характер і воля до перемоги. Добрий урок і для нас.

— А зі своєї кар'єри пам'ятний матч виокремиш?

— Не було таких поки що. За великим раухунком, ні я, ні "Борисфен" чогось особливо вагомого ще не вигравали. Наші кращі матчі попереду. Принаїмні жодного сумніву щодо цього не маю.

— Олег Рак залишився у футболі після завершення змагальної кар'єри?

— Не хочу загадувати наперед — життя все розставляє на своїх місцях. Єдине бажання нині — грати!

— А бажання "Борисфена" яке?

— Тут двох думок і бути не може: тільки перша ліга! Хоча конкурентів майже серіозних, але й собі ціну знаємо.

Валерій ВАЛЕРКО.

Із перших уст

Василь ДУДКЕВИЧ:

"ЗА ДОПОМОГОЮ ОДНОДУМЦІВ ХОЧУ ВІДРОДИТИ В КАЛУШІ КОМАНДУ, З ЯКОЮ РАХУВАТИМУТЬСЯ ВСІ"

Калуш — традиційний футбольний осередок. Тамтешня команда завше була помітною в області й на республіканській арені. Нині вона мріє про турнірні висоти, що засвідчує й президент клубу Василь ДУДКЕВИЧ.

— Як оцінюєте команду після стартових матчів? (розмова відбулася після зустрічі з "Системою-Борекс") — прим. ред.).

— Сама гра подобається. Але я не задоволений результатом. Не влаштовує мене й рівень суддівства. У зустрічі з "Папірником" був просто не наш день, вийшов не фарт, а ось поразка "Системи-Борекс", з якою змагалися на рівних, значною мірою спричинена арбітром Богданом Шумським. У першому таймі він не призначив двоє одинадцятиметрових. У перерви зустрічі я підходив до делегата ФФУ Миколи Сосюра, але з того нічого не вийшло. У другому таймі господарям вдалося провести м'яч у наші ворота.

— Назвіть, будь ласка, поповнення клавіту?

— Ми взяли в оренду Романа Русланівського, останнім клубом якого був "Чорноморець" (Новоросійськ, Росія); на правах оренди в нас також Микола Зуенко та Роман Циперник (обидва — "Прикарпаття"). Серед новачків — Микола Васильків, вихованець івано-франківського футболу, який в обласній першості виступав за команду "Бескид" (Надвірна), Василь Воронич, який грав за команду "Флоріан"

(Богородчани), та Володимир Волошин, який прийшов з Нової Роздоли (Львівська область).

— Чи повністю сформований тренерський корпус?

— Мушу придивитись до роботи тренерського складу (Володимир Мандрик — наставник, Андрій Романчук і Михайло Савка — його помічники). Формуватиму думку про них за результатами команди.

— Як завдання команди? Приймінні на перше коло?

— Награти склад. Оскільки орендовані футbolісти можуть і відійти, на їхнє місце підшукуємо заміну. Вірю, що в найближчому майбутньому до нас повернеться наш вихованець — Володимир Головатий з кременчуцького "Кременя", Юрій Тепчук із СК "Миколаїв" і Василь Каучур з бориспільського "Борисфена". Сподіваємося на повернення голкіпера Миколи Хоміна з бурштинського "Енергетика". Уболівальники хочуть бачити його відома. Взагалі за допомогою однодумців хочу повернути в Калуш футбол, з яким би рахувались усі, її відродити команду високого рівня.

Розмову вів Ростислав МИХАЙЛОВСЬКИЙ.

ГРУПА 1

Хімік — **Сокіл-Оріон** — 0:1 (0:0).
Стадіон "Хімік". 500 глядачів. 18 градусів.
Судді: Ю. Холявко — 8,3, Ю. Карп'як — 9, Ю. Можаровський (усі — Львів) — 9.

Гол: Матвішин (65).

Попередження: Верзилов (29), Кумейко (47) — Марчук (48).

Металіст — **Нива-Текстильник** — +:-.
Техно-Центр — **Кіровець** — 1:0 (0:0).
Стадіон "Колос". 1000 глядачів. 20 градусів.
Судді: В. Кошура — 8,5, О. Ставнічук — 9, Ю. Мосейчук (усі — Чернівці) — 9.

Гол: Сас (68).

Попередження: Мострянський (75) — Малята (16), Блажко (70), Капацін (88).

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	I	B	H	P	M	O
1. Сокіл-Оріон	5	4	1	0	9-5	13
2. Техно-Центр	5	3	2	0	9-3	11
3. Хімік	5	2	2	1	4-3	8
4. Кіровець	5	2	0	3	9-2	6
5. Металіст	5	1	0	4	4-15	3
6. Нива-Текстильник	5	0	1	4	4-11	1

НАЙВЛУЧНІШІ:

G(p)	I
1. Василь Малюта ("Кіровець")	5(1) 4
2. Володимир Кагуй ("Техно-Центр")	4 4

ГРУПА 2

Дніпро — **Рефрижератор** — 1:1 (0:1).
Стадіон "Старт". 200 глядачів. 20 градусів.
Судді: М. Шлончак — 8,5, Ю. Фощій — 9, I. Гладкій (усі — Черкаси) — 9.

Голи: Дейнега (80) — Гурківський (43).
Попередження: Ярошук (26) — Лазебний (33), Рубанчук (78).

ФК "Ніжин" — КХП — 1:1 (1:1).
Стадіон "Спартак". 2500 глядачів. 20 градусів.
Судді: Ю. Лень — 8,7, О. Мартищенко (обид-

ва — Київська область) — 9, К. Чупис (Миронівка) — 9.

Голи: Гогохія (16) — Ткачук (37).
Попередження: Давидов (40) — Ткачук (28), Лазорко (78).

Олег ЛЮЛЬКА

з Ірпеня

УФЕІ — ГПЗ — 0:1 (0:0).
Стадіон "Ентузіаст". 150 глядачів. 22 градуси.

Судді: В. Шамич — 8,7, Ю. Кир'янов — 9, С. Боклажко (усі — Київ) — 9.

Ірпін: Ящук, Яременко-к., Лосєв, З

КАДРОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

СКЛАДИ КОМАНД ДРУГОЇ ЛІГИ. ГРУПА "В"

"КРЕМІНЬ" (КРЕМЕНЧУК)

Президент клубу — Михаїло Гуртовий 1948
Начальник команди — Степан Мікуляк 09.01.1947
Головний тренер — Семен Осиновський 1960
Тренери — Леонід Діндиков 1951
Віктор Шпанюк 1971

ВОРОТАРИ:

Вадим Боженко 25.02.70 180 76
Віталій Олійник 27.08.78 180 80
Павло Сиротін 29.09.67 180 76

ОБОРОНЦІ:

Юрій Бакалов 16.01.66 182 80
Володимир Гопкало 07.12.78 170 68
Василь Гречаний 23.01.75 186 83
Сергій Гулій 01.02.73 165 66
Леонід Ковалевський 10.11.70 180 78
Віталій Сахно 26.03.77 182 76
Максим Сичов 13.07.78 176 71
Ігор Стаків 01.09.68 178 73

ПІВОБОРОНЦІ:

Володимир Головатий 02.11.68 166 69
Богдан Гусак 04.05.72 177 67

Владислав Завгородній

02.04.74
Володимир Козленко 22.03.79 181 80
Олексій Олексієнко 28.05.82

Сергій Костюра

24.06.82
Сергій Питулько 08.05.82
Роман Поліщук 25.06.78 176 70

Євген Розка

28.09.81
Олег Смомка 15.01.75 173 69
Василь Ханенко 23.02.75 176 70

Олександр Янковський

10.11.69 180 70

НАПАДНИКИ:

Олександр Мікуляк 29.12.76 184 78

Володимир Попов 24.10.81

"ДЕСНА" (ЧЕРНІГІВ)

Виконуючий обов'язки президента клубу та головний тренер — Юрій Грузнов 22.02.1947
Начальник команди — Леонід Ринський 06.10.1934

Тренери — Андрій Процько 14.10.1947
Володимир Жилін 26.02.1959

В'ячеслав Кисельов 08.02.1949

ВОРОТАРИ:

Віктор Литвин 08.01.76 180 77
Олександр Митько 03.08.74 183 75

ОБОРОНЦІ:

Олег Івашенко 05.05.64 178 76
Владислав Ницький 01.08.78 185 78

Олександр Олексієнко

06.10.81
Кахабері Сартанія 08.03.67 179 79
Сергій Сапронов 21.10.61 169 67

ПІВОБОРОНЦІ:

Олександр Бабор 17.03.80 177 71
Андрій Кисленко 20.03.82

Володимир Мацула

02.04.75 177 66
Віктор Мглинець 03.01.63 166 64

Артем

Перевозчиков 04.12.80 175 68
Костянтин Позняк 13.11.77 174 63

Андрій Паліяниця

24.01.82
Олександр Селиванов 07.08.77 186 74

Валерій Чорний

02.07.82
Сергій Шурхал 29.01.80 178 76

НАПАДНИКИ:

Вадим Данилевський 09.04.72 180 77
Ігор Жорняк 25.01.76 168 63

Олександр Кохем'яченко

29.12.78 175 67
Петро Пилипенко 01.06.68 182 76

Руслан Попов

09.08.77 176 72

"ЗОРЯ" (ЛУГАНСЬК)

Президент клубу — Дмитро Макаренко 28.10.1968
Начальник команди — Леоніт Ткачов 30.05.1940

Головний тренер — Вадим Добижка 26.02.1941
Тренери — Юрій Доровський 12.07.1948

13.05.1954
ВОРОТАРИ:

Дмитро Бабенко 28.06.78 182 75
Олексій Іваненко 19.03.80 182 72

ОБОРОНЦІ:

Денис Колесниченко 17.07.80 182 73
Валентин Лемзяков 30.10.77 185 79

Георгій Марченко

20.06.74 178 72
Євген Нагорний 23.03.75 178 69

Андрій Пилипенко

06.04.71 178 73
Денис Ричихін 01.10.79 175 65

"ВОРОСЛА-2" (ПОЛТАВА)

Президент клубу — Володимир Артемов 30.10.1941

Головний тренер — Іван Шарій 24.11.1057

Тренер — Олег Моргун 10.01.1965

ВОРОТАР:

Ярослав Любченко 22.03.80 184 87

ОБОРОНЦІ:

Андрій Бережний 23.09.81 185 70

"ОСКІЛ" (КУП'ЯНСЬК)

Президент клубу — Володимир Безденежний 05.08.1956

Головний тренер — Ігор Сиротан 15.12.1961

Тренери — Микола Головко 09.03.1935

Сергій Василич 18.02.1965

ВОРОТАРИ:

Андрій Виськоватов 03.07.71 191 84

Максим Коленда 30.11.76 184 73

ОБОРОНЦІ:

Дмитро Бабкевич 26.08.78 172 63

Олександр Возний 15.02.71 178 76

Сергій Загоруйко 23.06.75 182 71

Олександр Осьмачко 25.02.73 176 65

Станіслав Радієвський 12.08.71 180 70

Анатолій Рудаков 23.01.69 168 65

Олексій Савченко 17.09.79 180 71

Юрій Шостак 14.11.75 181 63

ПІВОБОРОНЦІ:

Юрій Бугрим 25.05.69 173 71

Андрій Григоров 01.10.78 172 66

Едуард Козирев 12.05.79 165 63

Сергій Лук'яненко 24.08.77 178 77

Олександр Муковоз 18.08.76 174 73

Сергій Назарко 07.09.73 169 69

Сергій Острий 05.07.76 177 80

Юрій Стремоухов 19.10.79 174 77

Роман Тетявкін 03.11.78 184 86

Сергій Федоренко 29.12.76 174 70

Олександр Ціб 17.05.74 170 69

НАПАДНИКИ:

Роман Головородько 18.03.76 160 60

Олексій Кальмус 12.03.76 184 76

Олег Покуса 25.11.70 175 64

Руслан Табачун 13.09.75 174 76

ЕЛЕКТРОН

(РОМНІ)

Президент клубу та головний тренер — Олександр Кваша 10.10.1958

Тренер — Андрій Северин 07.09.1964

ВОРОТАРИ:

Едуард Гуржій 12.06.77 183 76

Микола Царицин 09.10.71 184 73

ОБОРОНЦІ:

Ігор Долгошев 27.06.73 178 69

Олег Дубров 31.12.79 175 65

Ігор Крамаренко 21.03.73 179 76

Дмитро Кузнецов 09.01.69 179 78

Андрій Матюха 13.03.65 175 66

Олександр Сутийнов 23.08.75 173 72

Ігор Товкач 02.08.68 179 78

Микола Федоришн 25.10.77 175 74

ПІВОБОРОНЦІ:

Сергій Доронченко 26.11.68 177 72

Володимир Кулик 01.10.69 177 68

Андрій Луценко 21.04.76 174 63

В'ячеслав Марусич 10.12.72 178 74

Вадим Наливайко 27.04.74 174 68

Сергій Руденко 17.01.76 179 69

Юрій Шевчук 19.01.77 175 64

Олег Шестаков 15.04.70 176 67

НАПАДНИКИ:

Андрій Брагинець 06.11.71 178 71

Валерій Кліщенко 20.12.71 177 67

Геннадій Стріляний 21.03.71 175 71

З перших уст **Олександр ГОЛОВКО:**

"ХОЧУ ЯКНАЙШВІДШЕ ВЙТИ НА ПОЛЕ І ДОПОМОГТИ СВОЇЙ КОМАНДІ"

Шостий матч поспіль провідний оборонець полтавської "Ворскли" Олександр Головко змушений спостерігати з трибуни, бо травмований у матчі третього туру "Ворскла" - "Динамо".

Олександр люб язно погодився відповісти на кілька запитань:

— Проходжу реабілітаційний період, потрошку почав бігти, але з м'ячом ще не займаюсь, хоча прагну якнайшвидше вйти на поле і допомогти команді.

— Що можеш сказати про гру "Ворскли" в нинішньому чемпіонаті?

— Непогано, хоча й не все виходить у хлопців. Вони віддаються грі повністю.

— Яке завдання перед командою в чемпіонаті?

— Поки що увійти в шістку; в ході чемпіонату планку підніматимуть, звичайно, зважаючи на гру і результати.

— А це можливо з точки зору фінансування і добору виконавців?

— Я вважаю, що так. У команді є всі шанси розраховувати на найвищі місця.

— Чи можеш порівняти минулорічну "Ворсклу" і теперішню?

— Хоч це й не моя справа, але скажу, що в команді дуже багато нового, зміни на краще суттєві. Я вважаю, що сьогодні "Ворскла" об'єктивно сильніша, і цьому є підтвердження — результати в матчах поточного чемпіонату.

— А як колектив?

— З добором виконавців, думаю, все гаразд, але це суб'єктивний висновок. Поки відчувається незіграність, але з кожним тренуванням недоліки ліквідовуються.

Розмову вів
Олександр МРОЗОВИЧ.

— Юрію Михайловичу, це була вже друга поразка в нинішній першості. Можна сказати, беззаперечна перемога "Сталі". Що ж сталося?

— Можна сказати коротко — алчевська команда була сильнішою, тому святкувала перемогу. Щодо гри, то, мабуть, наші футболісти були менш рухливими, вийшли на поле непідготовленими. Але з цієї поразки ми трагедії не робимо, футболь є футбол, інша справа матч проти ФК "Черкаси", в напружений боротьбі ми поступилися — 2:3. Ось тоді було дуже прикро.

— Може скластися думка, що

Алло, Ужгород!

Юрій ГЕЦЬКО:

"ВИГРАВАТИ ХОЧЕТЬСЯ ЗАВЖДИ..."

Різні думки були з приводу виходу ужгородського "Закарпаття" в першу лігу. Деято видавав аванси "закарпатцям", мовляв, так тримати! Вони й у першій лізі багатьох "пошматують". Інші ж скептично заявляли: що ж, хай спробують пограти на першоліговому рівні — перший же матч провалить. Звичайно, сьогодні ще рано робити остаточні висновки — несерйозно, адже чемпіонат лише почався, попереду ще дуже багато серйозних зустрічей. Сказати можна лише про початок. "Торпедо" — "Закарпаття" — 0:2, "Закарпаття" — ФК "Черкаси" — 2:3, "Поліграфтехніка" — "Закарпаття" — 1:2, "Закарпаття" — ФК "Вінниця" — 1:0. Непогано для новачка. У сьомому ж туру закарпатці були розбиті в Алчевську, місцева "Сталь" виграла — 3:0. Звичайно, ми знаємо, що алчевська команда дуже агресивна на власному полі, але... Що ж думає з цього приводу перший віце-президент ОСК "Закарпаття" Юрій Гецько?

команда не підготувалася до сезону.

— Це — неправильно. Команда мала місяць для підготовки, на відміну від майбутніх суперників по лізі. До того ж, були створені чудові умови. Та не слід забувати, що недавно фактично ця ж команда мала статус любителів, адже її основа — футболісти СК "Лінет". Підсилились ми лише трьома гравцями — Шулятицьким з луцької "Волині" та Сидоренком і Сарганом з малинського "Палірника".

— І як, новобранці виправдовують надії?

— Можна сказати, що так. Хоча нам

хочеться вигравати завжди, але треба реально дивитися на реальні.

— Як оцінюєте стартові поєдинки нинішньої першості?

— Загалом — позитивно, хоча чекали й більшого.

— Традиційне запитання. Яке завдання команди на перше коло?

— Мета — конкретна. Ми повинні в первому колі не відстади від лідерів більше як на шість очок. А, враховуючи те, що з сильними клубами команда вже зіграла, так склався календар, це цілком реально.

Записав
Олексій СУДАС.

Що цікавенького?

Ігор ЛУЧКЕВИЧ ПРИСТУПИВ ДО ТРЕНАУВАНЬ

Схоже, що тривала перерва у футбольній кар'єрі півоборонця львівських "Карпат" та збірної України Ігоря Лучкевича близька до завершення. 25-річний гравець, який виступав виходив на футбольне поле в жовтні минулого року (це було в матчі "Карпат" із симферопольською "Таврією", що відбувалася у першому колі

сезону-1998/99), недавно пройшов курс лікування в Одесі. За порадою одного із партнерів по команді він став пацієнтом лікаря одеського "Чорноморця" Леоніда Севастєєва, котрій має чималий досвід у лікуванні таких хвороб.

— Діагноз Лучкевича — грижа хребетних дисков поперекового відділу, — сказав у разом з кореспондентом "УФ" пан Леонід. — Після курсу лікування, який футболісти були впродовж осіннього місяця в Одесі, біль зник. Зараз Ігор у Львові, приступив до заняття за рекомендованою мною індивідуальною програмою. Цими днями він має мені повідомити про своє самопочуття. Тож, сподіваюсь, що повернення Лучкевича в стрій не за горами.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

АНАТОЛІЙ РАДЕНКО ЗАЛИШИВ ОЛЕКСАНДРІЮ

Один з провідних клубів першої ліги — олександрійська "Поліграфтехніка" — залишився без головного тренера. Як стало відомо кореспондентові "УФ", його наставник Анатолій Раденко вчора вирішив скласти повноваження.

У чому ж причина? Це запитання я поставив 40-річному фахівцеві, зателефонувавши йому в Олександрію.

— Коли я пришов у "Поліграфтехніку", дістал конкретне завдання: за один сезон створити конкурентоспроможну команду, — розповідає **Анатолій РАДЕНКО**. — Було важко, але зробити це вдалося. Свідченням того є хоча б отакий факт: за один рік "Поліграфтехніка" здійснила стрібок у турнірній таблиці з шістнадцятого місця на п'яте. Здавалось б, наступного сезону можна ставити й вищу мету, для досягнення якої знадобились б кваліфіковані виконавці. У московському списку було п'ятеро-шестеро кандидатів. Це знайомі мені за спільню роботою в луцькій "Волині" оборонець Василь Яцрук та півоборонець Сергій Драніцький, а також нападник Сергій Шевцов з херсонського "Кристалу", який тепер забиває в вищоліговому "Дніпро", інші футболісти. Однак, з об'єктивних причин — маю на увазі фінансові можливості олександрійського клубу — послити

склад не вдалося. А я за свою натуру — максималіст і звик націлювати підопічних на розв'язання найвищих турнірних завдань.

Як на мене, мати наснагу тренерської праці можна лише за двох умов. Перша: якщо команда вкомплектована молодими перспективними гравцями, які після кількох виступів у одному колективі будуть готові до турнірного сходження. І друга: якщо колектив, у якому є досвідени виконавці і який має змогу поспилитися ще кількома вправними футbolistами, ставить за мету здобути путівку до вищої ліги. То ж моя перебування в Олександрії, враховуючи висловлене, немає сенсу.

До того ж, за період трирічної відсутності в рідному Донецьку (за цей час Анатолій Раденко працював у Луцьку, Сарніві та Олександрії). — Прим. авт.), відома накопичилася чимало різних справ, що потребують моєї безпосередньої участі.

Тож, швидше за все, до зими займатимусь іншим розв'язанням, а далі — буде видно.

— Як відреагувало на вашу відставку керівництво олександрійського клубу?

— Президент "Поліграфтехніки" Микола Миколайович Лавренко, слід віддати йому належне, мене зрозумів, тож зачепчувати не став. Пригадімо жо хочу подякувати йому за увагу до команди. Усе можливе для "Поліграфтехніки" він робить. Але важче економічне становище в Україні, на жаль, позначається на фінансових можливостях більшості футбольних клубів. І Олександрія — не виняток.

Залишаючи "Поліграфтехніку", дякую за спільну роботу всім своїм помічникам і футbolistам, які кваліфіковано та сумісно виконували безпосередні обов'язки. Бажаю олександрійській команді змістновітри гри і успішного виступу в чемпіонаті. В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ.

ПОНЕДІЛОК — 6 ВЕРЕСНЯ

УТ-1

21.45. "Футбол від УТН".

НТВ

23.55. "Футбольний клуб".

ТНТ

20.00. "Світовий футбол".

ЄВРОСПОРТ

13.00, 23.00. Відбіркові матчі Євро-2000.

18.00. "Легенди чемпіонатів Європи".

ВІТОРОК — 7 ВЕРЕСНЯ

УТ-1

9.20. "Футбол від УТН".

ЄВРОСПОРТ

18.00, 23.30. Відбіркові матчі молодіжного чемпіонату Європи.

СЕРЕДА — 8 ВЕРЕСНЯ

УТ-1

20.45. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Ісландія — Україна.

ГРТ

20.40. Відбірковий матч чемпіоната

СУБОТА — 11 ВЕРЕСНЯ

УТ-2

13.00. "Спортивний канал".

ГРТ

15.40. Чемпіонат Росії. "Аланія" — "Локомотив" (Москва).

НТВ

23.05. "Футбольний клуб". Чемпіонат Росії. 23-й тур.

ЄВРОСПОРТ

14.00. Ліга чемпіонів УЄФА.

НІДІЛЯ — 12 ВЕРЕСНЯ

УТ-2

14.00. "Спортивний канал".

ГРТ

15.05. "Футбольний огляд".

СТБ

15.00. Англійська прем'єр-ліга.

ТВ-ЦЕНТР

23.10. "Футбол у діалогах".

ТНТ

14.30. "Світовий футбол".

REN-TV

13.35. Англійська прем'єр-ліга.

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

ФК "Вінниця" — "Ніва" — 2:1 (2:0).

Центральний міський стадіон. 1500 глядачів. 25 грудня.

Судді: В. Капрівчук, І. Дзюба, С. Бельдій (усі — Вінниця).

Інспектор: І. Павленко (Вінниця).

ФК "